

І чужому навчається,
и своєю не цурається...

Т. ШЕВЧЕНКО

Редкація і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N. J.
Тел.: HENDERSON 4-0237
JHC: HENDERSON 5-8740
Тел. в Нью-Йорку:
BArclay 7-4125

ОРГАНІЗАЦІЯ АМЕРИКАНСЬКИХ ДЕРЖАВ ПОЧАЛА СВОЇ НАРАДИ В КОСТА РІЦІ

КОМІСІЯ МИРУ СТВЕРДЖУЄ ТА ПЕРЕСТЕРІГАЄ ПЕРЕД ПОГЛИБЛЕННЯМ КРИЗИ В ЗАХІДНІЙ ГЕМИСФЕРІ

Сан-Хосе, Коста-Ріка. — Вчора, 17-го серпня, тут почалися наради міністрів закордонних справ американських країн, попереджені ствердженнями та пересторогами створеної на попередній конференції минулого року в Сан-Дієго в Чіле комісії миру, що "американська спільнота стоїть в обличчя поважної кризи". Формальні наради Організації були попереджені рядом розмов, що їх мав державний секретар З'єднаних Держав Крістіан А. Гертер з міністрами закордонних справ інших американських країн. Теперішні наради мають на порядку дня дві справи, а саме проблему, чи застосувати санкції проти Домініканської республіки за її згоду на вимоги повалити теперішній уряд Бенесуелі та вбити її президента Роमुла Бестанорта, і друга справа — це загроза совєтської інтервенції в західній гемісфері, виявлена в Кубі. Комісія миру, що видала пересторогу про кризу, складається з представників п'ятиох американських країн і її очолює американський посол в Коста-Ріці С. Драер. Говорячи про загрозу кризи, комісія мала на думці ці дві справи, що стоять на порядку денному Організації Американських Держав.

Сенатська комісія апробувала урядовий проєкт допомоги Південній Америці

Вашингтон. — Сенатська комісія закордонних справ одностайно схвалила минулого вівторка, 16-го серпня, запропонований президентом Айзенгавером 600 мільйонів доларів на програму допомоги країнам Південної Америки. Голова комісії, сенатор Фулбрайт, після заяви, що він очікує багато запитів у зв'язку з цим рішенням, бо в урядовому проєкті не було поданих деталей. Проєкт передбачає 500 мільйонів доларів на економічну допомогу південно-американським країнам, а 100 мільйонів на відбудову знищених землетрусом районів Чіле.

Пропонують крайовий вибір кандидатів на президента

Вашингтон. — Давні пропозиції, щоб змінити систему вибору кандидатів на президента країни поважно скріпилися після останніх конвенцій обидвох партій до них прилучилися уже і законодавці та партійні діячі. Досі, як відомо, кандидатів на президента вибирають крайові конвенції двох великих партій, Демократичної і Республіканської, а делегатів на конвенції вибирають у правоборіжних зареєстрованих в одній чи в іншій партії громадяни. Сенатор Менсфілд з Монтани заявив минулого понеділка, що він запропонує в Конгресі закон, який вимагав би, щоб ці крайові правоборіжні вибори самі кандидати на президента. Він також запропонує, щоб уряд фінансував передвиборчу кампанію. Менсфілд заявив, що така система зрівняла б усіх громадян, а делегатів на конвенції вибирають у правоборіжних зареєстрованих в одній чи в іншій партії громадяни.

Америка очікує найбагатших жнив

Вашингтон. — Департамент рільництва запевняє, що в цьому році Америка готова поборити всі дотеперішні рекорди багатством своїх жнив. Останні передбачення запевняють, що жнива будуть на один відсоток більші від найбагатших досі у двох попередніх роках, а сприятлива обстановка погоди могла б цей відсоток ще збільшити. Згадавши, що в цьому році американські фермери зберуть 1.4 мільярд бушлів пшениці, себто на 21 відсоток більше, ніж у попередньому році, 4.1 мільярд бушлів кукурудзи, 1.2 мільярд бушлів вівса та 115 мільйонів тонн сіна.

В АМЕРИЦІ

● Фондація Карнегі для міжнародного миру у відповідності з рішенням комісії з питань міжнародного права, що в цьому році американські фермери зберуть 1.4 мільярд бушлів пшениці, себто на 21 відсоток більше, ніж у попередньому році, 4.1 мільярд бушлів кукурудзи, 1.2 мільярд бушлів вівса та 115 мільйонів тонн сіна.

● У Делавейі в Огайо відкрили 44-й річний конгрес Американської Федерації вчителів. Президент Айсенгавер прислав на той конгрес широку депешу з висловленням найвищого признання американським вчителям та з закликом до них — дбати далі за плекання духовних цінностей в нації, зацікавленням в молоді душі зрозумінням для науки й поступу.

● У Домініканській Республіці, користуючись з деякого полегшення диктаторського режиму Рафаеля Леоніда Трухільйо — Моліни, прихильника кубинського диктатора Фіделя Кастра зорганізували "партію Кастра" і розкидають ворожі до режиму Тухіліда летючки.

І. ЛІСОГІР ПРИГАДАВ ДЕМОКРАТИЧНОМУ КАНДИДАТОВІ НА ПРЕЗИДЕНТА ЙОГО ВИСТУП НА КОНВЕНЦІЇ УНІОСЮЗУ

Посол Лисогір пригадає сенатору Кеннеді його виступ на конвенції УНІОСЮЗУ

Порт-Ганніс, Масс. — Вчора, 16-го серпня, тут відбулася зустріч демократичного кандидата на президента країни, сенатора Джона Ф. Кеннеді, з представниками багатьох національних груп між ними й української. Посол Лисогір, що репрезентує на цій зустрічі Український Народний Союз, заступник голови цього представництва якого він є, пригадав сен. Кеннеді його виступ на конвенції УНІОСЮЗУ у Вашингтоні в 1954-му році та його великі признання для американських українців за їх вклад у розвиток Америки і за їх допомогу українському народові у його змаганнях до волі та незалежності. І. Лисогір при цьому заявив, що ця промова сенатора Кеннеді набрана на стрічку записної машини і є в архівах УНІОСЮЗУ. Сенатор Кеннеді пригадав собі цей виступ та просив переслати йому відпис цієї промови для пригадування в своєму архіві. Українську групу на цій зустрічі крім п. Лисогора, репрезентували ще адв. Степан Яремко, Антін Батюк, Марія Сипіа і Володимир Клавнік від українських Американських Ветеранів.

КАСТРО МАВ ЗДАВИТИ ЗМОВУ ФЛЬОТИ ПРОТИ ЙОГО РЕЖИМУ

Гавана, Куба. — Тут загальною стверджується, що Фідель Кастро і його брат Раваль, себто на чолі силних збройних військ перевелі на високій базі фльоти, щоб здавити "контрреволюційну загрозу" проти проконтинентального режиму Кастра. Військово-морська база знаходиться в Каса-Глянці, порожній над залізницею на протилежній Гавані. Наїзд Кастра на цю базу відбувся у вівторок, 16-го серпня, в ранніх годинах. Згідно з повідомленнями, Кастро і його брат Раваль, що є військовим міністром, очолили при депортації трьох тисяч тому із захоплених документів і від того часу велось слідство. Під час наїзду на базу стаціонарні там кораблі мали вже розгріти свої машини та були готові відійти без призначення. У справі змови і наїзду не виявлено ще жаден урядовий комунікат.

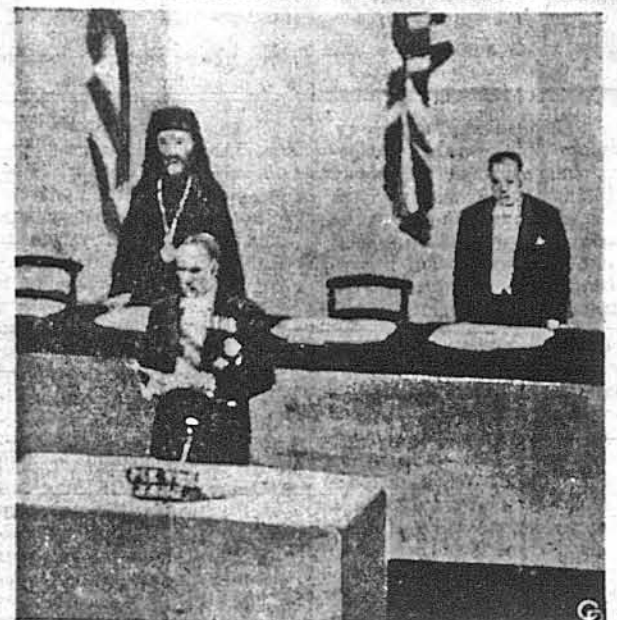
Мехіко саджає комуністів там, де вони належать: за грати

Мехіко Сіті. — В останніх днях мексиканська поліція заарештувала генерального секретаря "своєї" комуністичної партії та ряд її інших провідників, що рушничники і бомби приготували встановлення "диктатури пролетаріату" в тій країні. "Вождем" тієї підпільної партії, її генерального секретаря, артиста Давида Альфредо Сікейроса та інших заарештовано під час зорганізованих і розбурханих між студентських демонстрацій, під час яких відбирали від демонстрантів та знайдено в домах заарештованих рушнички і саморобні газозовні бомби. Поліція твердить, що комуністи хотіли спровокувати до виступу когось із демонстрантів, щоб опісля використати ту жертву за приклин до нових демонстрацій. Провокація не подалася.

Сенатори вивіснюють причини до опозиції у номінації нових урядовців

Вашингтон. — В останньому часі Сенат, зокрема його демократична більшість, ставився виразно негативно до призначення президентом до країн нових урядовців при продовжувані терміну уряду дотеперішнім урядовим на постах, що вимагають такого затвердження Сенату. Між іншим, на такі затвердження Сенату очікують ще Ірл В. Кінтер, найменований президентом Айзенгавером на пост голови Федеральної Торгової Комісії на дальшім сім років, та Роберт А. Бікс, найменований на заступника, негального прокуратора. Тепер з кол демократичної сенатської більшості висяють, що затвердження цих нових призначень урядовців підлягають і блокуються за те, щоб нововибраним президентом, демократично у республіканському, дати тагоду вибрати собі таких співробітників на відповідальних постах, яких він уважатиме за найбільш відповідних. Сенатор Проксмаер, демократ з Вісконсину, назвав таке поступування "глухим політичним кастом" і "трагедією для національних інтересів", бо обидва урядовці, про яких згадував, виявилися першокласними у виконанні своїх обов'язків.

ВРОЧИСТЕ ПРОГОЛОШЕННЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ КИПРУ

У годині 12-й вночі, як починався день 16-го серпня, британський губернатор сер Гю Фут (посередній) проголосив проголошення Кипру незалежною республікою, закінчуючи цим 82 роки британської влади на тому острові. У другому ряді стоїть президент нової республіки грецький архієпископ Макаріос та віце-президент д-р Фазілі Кучук, провідник турецької групи на Кипрі. Врочисте проголошення незалежності Кипру відбулось в будинку парламенту в Нікозії.

СССР нацьковує Конго проти ОН — большевик пише Люмумбі всі ноти

Об'єднані Нації. — Західна преса виявила, що головним "дорядником" конголезького прем'єра Патріса Люмумбі є від шістьох тижнів Андрей Фомін, совєтський "дипломат", який прибув до Леопольдвілі 30 червня ц. р. і залишився там, як шарже-д'аффер совєтської амбасаді. Фомін є тим відпущником Москви, який переводить місію посольства в Конго, зокрема Конго та Об'єднані Нації й західним світом та ступеню перетворення Конго в совєтського сателіта. Маючи деякий досвід з двома кількітними службами при Об'єднаних Націях, Фомін подає Люмумбі правничі аргументи і пише йому його листи до Гаммершилда та Об'єднаних Націй. У цих останніх листах Люмумба вилучили одверто Гаммершилда, який недовіряє та поставив низку категоричних вимог, які вводяться до найголовнішого: використання військ ОН в "Конго для зламання опозиції провінції Катанги і її лідера Чомбе та вивести з Конго білий контингент військ ОН, переселити шведів, до яких Люмумба також "не має довіри", підозрюючи їх у "симпатіях до бєльгійців". Впродовж останніх 48-х годин Люмумба заявив у Леопольдвілі поліційний режим: поліція переводила масові хатні ревізії і перевірки всіх чужинців. Загрозом також кількітності службовців Об'єднаних Націй. Діялось це у намірі проти всіх бельгійців, у погоні за згодою на "бельгійським шпигунами". 20 бельгійських воїнів, які були на левонції, примушено відлетіти до Бельгії. Люмумба зажадав від Бельгії повернення "конголезького золота" під загрозою конфіскації всього бельгійського майна в Конго. Це ж — інспірація з боку большевиків, типово - большевиський шантаж — стверджує західна преса. Гаммершилд прибув до Нью-Йорку і приготував свій звіт на найближче засідання Ради Безпеки, що збереться знову в справі Конго. Речник державного департаменту заявив, що ЗДА мають повне довіря до Гаммершилда.

Родину Поверса і її дорадників допущено на судовий процес у Москві

Москва. — Батьки і друзі на американського летуна Френсіса Поверса, який відсидів 17 ц. м. відповідно до постанови московського суду за шпигунство, що його допущено як пилот збитого над Свердловськом літака У-2, дістали квитки вступу на судовий зал. Суд відбувається у т. зв. Колонній залі палати совєтських професійних спілок. Зала приготована на 2,000 осіб. Приготовано 500 місць для дипломатичних представників. Большевики прислали квитки вступу м. і. американському амбасадорові Лівеланду Томпсону і його трьом атташе збройних сил в амбасаді, але — за повідомленням преси — амбасадор не піде на те совєтське пропагандивне видониче, яке запроваджено як форум для нової лайки проти ЗДА і їх політики. Тому амбасада ЗДА вилітє туди тільки двоє обсерваторів, — якщо большевики їх допустять. Подібно становиче, мабуть, займуть і інші західні амбасаді в Москві. Приготовано місця для 300 журналістів, які протє не матимуть права робити будь-які світлинки. Розправа буде перекладена на мови англійську, французьку, китайську і німецьку. Звіти даватимуть пресі. Оскаржув Поверса гол. совєтський прокуратор Роман Рузенко, який був головним совєтським прокуратором на Нюрнберзьких процесах, гол. прокуратор на суді генерал Віктор В. Борисоглєвський. Під актом оскарження підписаний Олександр Шелепін. Обороняє Поверса Михайл Грінев, який говорить по-англійськи, відбав догду на раду з Поверсом. На розправі Поверс уперше побачить адалека свою дружину і батьків, яким не дозволено бачитись з ним раніше. До Москви вилетіла у вівторок ще й сестра Поверса, 22-річна Джессіка Гайлман, дружина державного службовця у Вашингтоні. Поверса судять за 2 статтею совєтського кримінального кодексу, за яким підсудний може дістати кару від 7 - 15 років в'язниці або кару смерті через розстріл.

ЗДА й Англія наряджуються над справою атомових дослідів

Лондон. — До Лондону прибули з Вашингтону голова державної Комісії Атомової Енергії Джон МакКон і заступник державного секретаря для політичних справ Лівінгстон Мерчант для переведення нарад з головою англійської центральної атомової агенції, сером Роджером Мейкінсом та державним підсекретарем для справ розробки Сою О'Ніллеєм. Предметом їхніх нарад має бути розгляд балансу 21-місячних Женевських переговорів з Союстами у справі припинення атомових дослідів.

ЗДА ПРОПОНУЮТЬ ПРИПИНЕННЯ АТОМОВОЇ ПРОДУКЦІЇ

КОМІСІЯ ОН ДЛЯ СПРАВ РОЗБРОЄННЯ ПЕРЕВОДИТЬ НА ДОМАГАННЯ ЗДА НАДЗВИЧАЙНІ НАРАДИ

Об'єднані Нації. — З'єднені Держави зголосили на надзвичайному засіданні 82-членної Комісії ОН для справ міжнародного розброснення два внески, що практично зводяться до припинення атомової продукції. ЗДА ствердили, що Совєтський Союз не хоче ані розброситись ані навіть поважно переговорювати про розброснення. Тому, мовляв, властиво те засідання було б безпредметове, як безпредметово є Генеральна Асамблея ОН, як можливий терен для переговорювання про міжнародне розброснення й ЗДА, наполягаючи на скликанні того засідання, не мають заміру розпочинати тут дебати над розбросненням. Заміром ЗДА було, щоб Комісія Об'єднаних Націй, як найбільш для цієї справи покликана установа, познайомилась з дійсним станом речей після зірвання Совстами Женевської конференції про міжнародне розброснення 27-го червня ц. р. — Таку заяву склав на вступі своєї промови, першої, що була виглошена на тому засіданні, американський амбасадор в ОН, республіканський кандидат на віце-президента, Генрі Кебот Ладж. Комісія ОН зібралась на наради у вівторок 16-го серпня на вимогу ЗДА. Совети згодили зобов'язуватись на тому засіданні, але залишилися напередодні, що ні одна інша делегація, за винятком служлихих сателітів, не піде за совєтським прикладом, взяли також участь в нарадах. Генрі Кебот Ладж зголосив — на доказ дійсної волі ЗДА до розброснення — готовість Америки перевести ті речі, у додатку до пропозиції, що їх вона мала представити у Женеві саме в тому дні, коли-то Совети зірвали конференцію. Ото ж ЗДА пропонують тепер ступеневе закриття всіх теренів продукції уранію й плутонію, себто тих двох перенів, з яких будється атомову й водневу зброю. ЗДА готові закрити всі свої продукційні варстатів, якщо те саме зроблять Совети. Далі, ЗДА готові передати для мирного вжитку, під міжнародну контролю, як ось, наприклад, Міжнародній Агенції атомової енергії, 66,000 фунтів, себто 30,000 кг., адронного матеріалу, якщо таку саму кількість передасть Совети. Ладж доказував пункт за пунктом брехливість большевиських закидів, наче б ЗДА хотіли "контролю без розброснення", як це твердить Москва. — Василій Кузнецов відразу відкинув обидва американські внески, анправду,ючи своє становище давним аргументом, що коли б прийняли совєтську пропозицію на "генеральні і повне" міжнародне розброснення, тоді автоматично відпаде й продукція атомової зброї. Закриття продукційних варстатів адронного матеріалу чи передавання поважної його кількості під міжнародну контролю Кузнецов вважав за "зайве", бо — мовляв — і так атомові держави розпоряджаються достаточними складами атомової зброї. Кузнецов злегковажив "зайвагу Ладжа, що 66,000 фунтів адронного матеріалу може послужити для продукції такої нищильної атомової сили, яка була б 1,000-кратно більша за суму всіх бомб, скінених всіми учасниками останньої світової війни.

Канадський міністер закордонних справ Говард Грін виступив з проєктом, щоб на 10-членній Комісії для справ розброснення головував якийсь нестримний державний муж, наприклад — генеральний секретар ОН, Кузнецов і до тієї пропозиції поставився негативно. Большевики хочуть тепер тільки генеральної дебати над розбросненням на Генеральній Асамблеї ОН, яка збереться 20-го серпня ц. р. на свою 15-ту сесію, щоб могла там проводити знову свою пропаганду. Шість малих країн — Швеція, Югославія, Індія, В'єтнам, Еквадор і Мексика пригтовляють компромісову резолюцію формального характеру, що її прийняла б Комісія ОН. За цією резолюцією висловлюється жаль з приводу невдачі Женевської конференції та поручається відновлення великими державами переговорів про розброснення.

Англія також проти визнання західного кордону Польщі

Лондон. — Англійський уряд оприлюднив тепер свою відповідь, яку в минулому тижні дав комуністично-польському урядові на його ноту у справі західно-польського кордону Одрі-Ніси. Варшавський уряд скаржився, що західнонімецький канцлер Аденауер публічно заперечив, наче б він визнавав теперішній кордон Одрі-Ніси, але й висловився проти насильної зміни того кордону. Польський уряд домагався в своїх нотах до ЗДА, Англії і Франції, щоб вони взяли в оборону Польщу проти згоданих агресивних планів Західної Німеччини. Англійська відповідь йде цілком по лінії американської з-перед кількох днів: що постійний польсько-німецький кордон може бути устійнений тільки після з'єднання Німеччини та підписання з тією одною Німеччиною мирового договору, та що це буде в інтересі для європейського миру й безпеки. Хоча французький президент де Голь вважав, що польсько-німецький кордон повинен залишитись, як тепер, проте він — мабуть — стане на тому самому формальному становищі, що ЗДА й Англія. Ця західна відповідь має переконати Варшаву, що в інтересі лежить радше з'єднання Німеччини, а не її вічний поділ, як його хоче зберегти Москва.

У СВІТІ

● 15 китайських комуністів, що Англія не відкидає з Західної Німеччини своїх військ, Мексиканська призначила, що таке той конференції проти атомової зброї у Токио, вернувшись на Захід, була б приєдналася до воєнної Англії митної кампанії. Відкидання англійських військ з Західної Німеччини було б великим злочином в Москві, як виявляв страху перед совєтськими погрозами.

● До Гонг Конгу прибула американка, пані Мері Давін, щоб відвідати свого сина, який від років перебував у в'язниці в комуністичному Китаї. Однак мусить ждати з періодом через кордон, поки направлять за ліценційний шлях, цілком зрівняний останнього повинно в Китаї.

СВОБОДА

UKRAINSKYI SHODENNIK

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc., 81-83 Grand St. Jersey City, N. J. Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N. J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917. — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year \$12.00; six months \$6.25; three months \$3.25. — Jersey City and Foreign Rates: One year \$14.00; six months \$7.50; three months \$4.00. For U.N.A. members monthly 65¢. — Payment: In advance. — На рік \$12.00; на пів року \$6.25; на три місяці \$3.25. — В Джерсі Сіті і закордоном: — На рік \$14.00; на пів року \$7.50; на три місяці \$4.00. — Для членів У.Н.А. щомісячно 65 центів. — За кожну зміну адреси платитися 10 центів.

Статті і дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності Редакції. Редакція застерігає собі право на потреби виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незаповнені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг долучивши задрезану конверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Адреса: SVOBODA, P.O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

Нипр у народів вольних колі

Точно о годині 12-й вночі, коли починався день 16-го серпня цього року Божого 1960-го, острів Кипр увійшов — кажучи словами Франка — „у народів вольних колі“, став вільною і незалежною республікою.

Історія цього найбільшого острова на Середземному морі сягає в силу давнини і є справді класичною історією чужого володіння, що тривало понад дві тисячі років. Упродовж цього часу Кипр переходив з рук до рук багатьох чужих, переважно сусідніх володарів, двісті років він був під владою Туреччини, аж у 1878-му році його здобула, власне набула на підставі окремого договору з турецьким султаном, Велика Британія, яка й володіла ним до дня його незалежності.

Не одна сторінка світової історії запам'ятовує боротьбу мешканців Кипру за свою незалежність, зокрема в останні десятиріччя, коли ця боротьба позначалася кризами в міжнародній політиці. Бо ситуація на тому острові була надзвичайно складована: він заселений грецькою більшістю, яка вимагала прилучення до Греції, і турецькою меншістю, яка хотіла б належати до турецького материка. Ці суперечності, що позначилися, з одного боку, внутрішньою боротьбою між греками і турками, а з другого — їх спільною боротьбою проти англійського володіння, створювали той політичний комплекс між союзниками, що поважно загрожував цілісному крилу оборонного Північно-Атлантичного Пакту.

Але немає, як кажуть, ситуації, з якої не було б виходу. І, коли мова про Кипр, цей вихід знайдено саме в його незалежності, базованій на загальному компромісі, зокрема між його грецьким і турецьким населенням. Грецька більшість має презента в особі Макаріоса, що став символом боротьби кипріотів за незалежність, а турецька меншість — віце-президента в особі Кучука, що був провідником турків на Кипрі в їх змаганнях. Обидва вони, Макаріос і Кучук, не тільки прирекли один одному альянсу співпрацю, але й виразно попередили, що будуть з усією рішучістю поборювати всіх, хто загрожуватиме новій республіці. Це стосується і до грецьких та турецьких націоналістів, які все ще обстоюють свої концепції, перші — прилучення Кипру до Греції, а другі — до Туреччини, як і до комуністів, що завжди і всюди калятуватимуть воду, щоб опівніч здійснювати свої підривні цілі.

Незалежність Кипру привітали народи і уряди всіх вільних країн, добачуючи в цьому дальший крок у змаганні до головної мети: справедливого миру для всіх. З це сердечнішими почуттями і з це більшими надіями вітають Кипр ті народи, що з неласки долі все ще перебувають поза народів вольних колі, хоч як до нього прагнуть і хоч як жертвою за це змагаються. З незалежністю Кипру зникає з мапи Європи по цей бік залізної заслонки остання пляма колоніалізму, за винятком маленьких цятко Мальти і Гібралтару, залежність яких подиктована вже виключно військово-стратегічними мотивами. Вони перестануть існувати, коли решта Європи звільниться від найгіршого в історії рабовласницького комуно — московського колоніалізму. До цього необхідно йде і мусить довести логіка в розвитку історії. Незалежність Кипру тільки скріплює надію, що день волі і справедливого миру для всіх уже не за горами.

Загрожена гемісфера

Вийжджаючи в минулий понеділок до столиці Коста Ріки, Сан Хозе, на конференцію 20-ох міністрів закордонних справ, що з'їхалися туди з усіх країн американського континенту, державний секретар К.

Гертер вказав на найголовнішу проблему, якою по суті повинна зайнятися ця конференція: актуальну загрозу для неї з боку совєтського імперіалізму. Ця загроза йде від Карибського континенту через Кубу, де американолюбні й виразніше видно совєтські режисери гістеричної проти-американської кампанії, яку ведуть Кастро та його співробітники — комуністи.

Справа Куби є однією з двох, що стоять на формальному денному порядку конференції, яка почалася 16-го ц. м. Друга справа — це скарга Венесуелі на Домініканську республіку за її втручання у внутрішні справи Венесуелі і, що більше, за активну участь у недавньому замаху на життя її президента. Ці дві справи нібито між собою не пов'язані, і тому наради над ними відбуватимуться сепаратно. Але насправді вони належать до однієї категорії: безвідповідального і загрозливого характеру всякої диктатури. У Західній гемісфері с тепер три диктаторські режими: Фідель Кастро на Кубі, Рафаель Леоніда Трукхільо-Моліна в Домініканській республіці та Альфредо Стреснера в Парагваї. Кастро і Трукхільо — смертельні вороги, — один з них революціонер комуністичного зрада, другий реакціонер. Але їхні режими дуже схожі: один і другий спираються на військові і поліцію, один і другий орудує диктаторською, не визнають ніякої опозиції, розправляються кривавими самосудами, а то й скритивністками з політичними противниками, утворюють держави за особами диктаторів, ведуть їх своїми експериментами до господарської руїни. Фідель Кастро, мабуть, не думав про особисте збагачення і не підтримує свідомо корупції в державному апараті, як це 18 років робить Трукхільо. Зате він так само став своїм режимом і своїми виступами елементом неспоконку для усіх. До того ж безперервна напастлива кампанія Кастро проти ЗДА і одночасно його політична й господарська співпраця з Совєтами створюють зовсім неможливу ситуацію.

Конференції міністрів закордонних справ країн американського континенту відбуваються рідко і обертаються в кружі спеціальних інтересів та сантиментів. Тож над очини конференціїми висить передусім традиційний острах піадемо — американських держав проти будьяких зовнішніх інтервенцій. На цьому остраху спирає свої надії Венесуела домагуючись засудження Домініканської республіки, — але грас на ному й Куба, закликаючи З'єдиненим Державам, що вони підготують інтервенцію проти її теперішнього режиму. Із згаданой на вступі заяви Крістіана Гертера виходить, що для Америки найважливіше протидіяти інтервенції з боку Совєтського Союзу, який вибрав собі Кубу за випадкову базу.

Хоч Фідель Кастро своєю розхристаністю, одвертим залізанням до Москви і війною проти Церкви втратив перші симпатії, якими користувався в південно-американських країнах, годі сподіватися, щоб конференція в Сан Хозе рішила повести проти нього хрестовний похід. Насправді дуже багато залежить від того, як рішуче поставити справу репрезентат ЗДА. Логічним висновком із твердження, що його зробив сам Гертер, що Західня гемісфера загрожена Москвою, є рішуча акція проти всіх полентатів Москви.

Терпелівість, поблажливість і спокійне сприйняття образ, ударів та втрат від комуністичних авантюристів виключно враження слабости, заохочує ворогів до активності і шкідить престижеві ЗДА. Було б дуже сумно, якби конференція в Сан Хозе дозволила Кастрові і його протекторам продовжувати їхню злочинну гру.

Доля поворотців в СССР

Майже рівночасно з перед-виборчою кампанією у З'єдинених Державках, по той бік світу, в СССР розпочалася інша кампанія — активного, психологічного залучування населення. Особливого розмаху набула вона в Україні. Кіпські часописи за останні місяці принесли вже близько десяти повідомлень про позовні суди з вироків смертної кари над людьми, які були по війні амністовані і по 10-15 років працювали на другорядних місцях: колишніми воєнополоненими, що служили в німецькому війську, членами Організації Українських Націоналістів, українськими патріотами. Рівночасно з судовими процесами посилюється пропаганда „общего котлола“ та анти-релігійні виступи із зазначенням, що за одруження в церкві — викладатимуть з комсомолом і стосуваватимуть інших заходів.

Останні тижні позначилися в совєтській пресі новими статтями про „зловлення“ американських „шпигунів“ — туристів. „Правда“, „Труд“, „Красная Звезда“ й інші московські газети закликають громадян СССР бути „бдительными“, слідкувати за шпигунами. Таким чином ступенька викликається масова психоза шпигуноманії, при якій владі легко засудити кожному небажано й людину.

Особливо прикре становище витворилося для колишніх воєнополонених і „старбайтерів“, кілька мільйонів яких повернулося добровільно й недобровільно після війни до Совєтського Союзу. Ще гірше становище недавніх поворотців з Англії й Франції. Між ними чимало українців доволіно емігрантів (хоча взагалі кількість цих поворотців різних національностей, включаючи й ірменів з Франції, не перевищує кількох тисяч).

Про відношення до людей які побували за кордоном, загострюване владою за допомогою пропагандистів і часописних заяв про шпигунство, яскраво свідчить п'єса Київського письменника Савана Голованівського „Дальня луна“, що то зникає з репертуару українських совєтських театрів, то знову — як і тепер — з'являється.

„Дальня луна“ — драма. Повна драматичних колізій для відбувається в Україні. Військовий лікар Марія Доценко після німецького полону, контакту з табірної „ДП“ повернулася у 1958 р. додому. Найперше, що вона побачила в рідному селі — це обеліск, на якому вирізблено її ім'я! Влада вважала, що Марія загинула на фронті, а виявилось, що вона була в німецькому полоні, мала контакт з американцями в таборах після війни... Не знає, як поступити і її колишній чоловік, одружений із сестрою Марії... Неприязно відноситься до неї.

Кілька років тому французький міністер, призначений до СССР, у Вірменії, в Сревані, за його автою бігли кілька сотень ірменів — поворотців з Англії й Франції. Французькою мовою вони кричали: „Заберіть нас відси! Врятуйте нас!“

Робітничі організації планують збільшення інвестицій в гіпотеках

Шикаго. — Американська Федерация Праці — Конгрес Індустріальних Організацій, що розпоряджають більшістю фондів рішили створити окрему комісію, яка рекомендуватиме та доглядуватиме локальними робітничими організаціями збільшення інвестицій в гіпотеках-моргендах на будову нових житлових будинків, головню в програмі урядової допомоги. Це означає відступлення від

НЕУКРИПЛЕНІ КОРДОНИ АМЕРИКИ

В теперішньому розсвареному й поділеному на національній та ідеологічній табори світі, неукріплені кордони ЗДА часто викликають неспокій у людей, які не знають добре американського континенту.

Вдовж сотень миль нашого кордону з Мексикою і тисячі миль між З'єдиненими Державками та Канадою нема жадної рушнічки чи гармати, жадних ознак фортифікацій. Часом постає питання: чи не взагалі можна назвати кордоном?

Уявіть собі, що ви в Ел Пасо, Техас, і вам треба швидко переїхати до Мексико, що лежить на віддалі трохи більший за одну миль через історичний кордонний тунель. Кожен міг виникнути в трамваї монету в скриньку шофера і відбутися справді найдешевшею закордонною турсю. Фактично, для більшості пасажирів такі поїздки були звичайною справою.

Колись на місцевому трамваї в Ел Пасо красувалися плякати: „За кордон за 10 центів“. Кожен міг виникнути в трамваї монету в скриньку шофера і відбутися справді найдешевшею закордонною турсю. Фактично, для більшості пасажирів такі поїздки були звичайною справою.

На мексиканському боці мосту прикордонник мав право обшукати багаж пасажирів, але й міг лише побіжно глянути на вас. Тоді трамвай котився далі по людних вулицях прикордонного мексиканського міста.

Легкість, з якою переїздили американсько-канадський кордон, була дійсно вишуканою. Перед тим, як червононогий Китай загравив Тибет, ліній кордону між З'єдиненими Державками й Канадою була найдовшою від усіх кордонів між двома державами.

Для канадців їхній кордон із ЗДА виглядав ніби величезне вікно, що тягнеться від одного океану до другого. Понад три чверті населення Канади живе на віддалі не більший як сто миль від кордону. Він з'єднує десять канадських провінцій з тринадцятьма американськими штатами.

Прикордонні канадські міста Рок Айлэнд, наприклад, на кордоні штату Вермонт, типове для багатьох інших канадських міст. Там є бібліотека і бібліотекарка кожний раз переходить кордон, коли після роботи вертається до свого приватного помешкання. А спить вона у спальні так, що голова її в Канаді, а ноги в З'єдинених Державках.

Така простота існує вздовж 4,000-мильового кордону, і тамешні канадці звикли почувати себе американськими громадянами. В багатьох місцях вони фактично і є ними. Населення м. Мілтану, провінції Нью Брунсуік, користується догодою і культурними обслуговками м. Мілтану, Мейн. Поміж Кале і Сант Стефаном місцеве населення ходить через історичний міст, бо фактично ці два міста являють собою одне ціле.

Американська Рада

СУСПЕНЗА — ЦЕ ПОСТРЯК. КИП ТОЧІТЬ ОРГАНІЗМ УНІОСЮЗУ І СПІНІЯЄ ЙОГО РОЗВИТОК! — ПОЗБУДЬМОСЯ П НАЗАВЖДИ В ЦЕЙ ВІЛЕННІЙ РІК. А УНІОСЮЗ СКОРО ОСЯГНЕ СТО ТИСЯЧ ЧЛЕНІВ!

НА ШЛЯХУ ДО ІЗРАІЛЯ

Перед нами — книжка, яку вводи в Америці можна бачити у вітринах книгарень, по часописних кіосках, а також в руках багатьох пасажирів соборо та потягів.

Це „Exodus“ — твір Леона Уріса, про змагання і шлях світового жидівства до своєї держави, — твір, про який також говорено, що в ньому згадується про українців, розуміється, в „стандартному трактуванні“, як неприємливих жидів.

Це останнє було причиною нашого заінтересування цим твором, при чому мусимо наперед зазначити, що в книжці не уделено якоїсь специфічної уваги жидівському українським стосункам, а лише кілька абзаців, про які мусимо знати і на які ми, українці, мусимо реагувати хоча б з тої причини, що „Exodus“ вийшов пошпирено книжка.

По за тим, мусимо зазначити, що „Exodus“, з погляду змісту та літературних прикмет, є небуденним твором і заслуговує на повну увагу.

Леон Уріс — людина, що молода (народжений 1924 р.), людина новітня, не зв'язана застарілими упередженнями. Беручи на увагу в історії жидівства містичні моменти і їх впливи на психіку численних поколінь, він сам ідейно йде в одній лаві з молодим Ізраїлем — тим, який перестав пасивно складати свою долю в руки Божі і ждати Месії, який, наперст, зрозумів, що до справи спасіння народу треба прикласти свої власні, такі людські руки. Без усвідомлення такої думки сінцістичний рух напевно здегенерував б і марні були б жертви його творців у їх боротьбі з чужими упередженнями і спротивом скваної психікою гетта жидівської маси.

Книжка Уріса мала величезний успіх, не зважаючи на спротив численних жидівських інтелектуалів і органдоків. Крім організаторського впливу на молоді, своїм патріотизмом вона мала величезне пропагандистське значення і за два роки по виході притягнула до Ізраїлю туристів більше, як за всі попередні. Вона вабить до подорожі і будує думку в напрямку симпатії до молодого держави.

„Exodus“ це великий том який складається з п'ятьох книжок, поділених своєю чергою на уступи, числом 86. В них зібрано матеріал величезного обсягу: схеми історії країн поселення жидівства, суспільні їх нарис, політичні і економічні заінтересування, на тлі яких пробігас історія жидівських груп у різних країнах, від правдоної доби аж до сьогодні.

Після розпаду старовинної держави, струми жидівства вливалися у чужонаціональні середовища, і так виторилися десятки психологічно, ментально і навіть фізично відмінних груп. Взяла їх віра, почуття своєї чужості, глибокої відмінності, застереження господарів супроти прихвильї і бажання зберегти свою тотожність, своє „я“, у вишнєсть якого жила в них віра, що від часів біблійних пророків, Останні переконання принесли жидам немало шкоди у виторенні форм співжиття в чужих середовищах, але воно було утіхою в часи переселення, а в ліпші часи — стимулом для осягнення успіхів.

Таким чином, за віки, коли з лиця землі зникли цілі народи, які мали власну територію, жидівство збереглося, як нація. Це розглядається, як чудо чи феномен. Однак, ледве чи можна це так оцінювати!

Таким чином, за віки, коли з лиця землі зникли цілі народи, які мали власну територію, жидівство збереглося, як нація. Це розглядається, як чудо чи феномен. Однак, ледве чи можна це так оцінювати!

(Кінець)

(Закінчення на ст. 3-й)

Д-р Філ. Микола Аркас

НАШ СТЕП

(З довгої нилки спогадів)

(20)

І тут разом заворушилися в мій хлоп'ячий голові найхимерніші мрії і образи, розгулялася фантазія аж серце німіло. Скільки чудових картин поставало тоді в мій уяві, ким себе я тільки не бачив: і славним Морозенком, і Савою Чалим, і безталанним „пішою-пішаницею“, і, взагалі, безіменним, але славним, козакон-запорозцем і, навіть, котримсь із гетьманів. Вдаліні викидалися мені то татариські чамбули, то козацькі лави, дармащо я добре знав ті чагарі та пасма горбків. Мій Отаманчик теж переймався фантазмагоріями свого лицаря, був копитом, перелива-

лось велета або, навпаки, в добре, привітне обличчя іншого велета, і я був певен, що то дивиться на мене Христос, дивиться й благословляє на лицарські подвиги. З високої могили я поглядав на широку повільну Бугу і уявляв собі на її заборізькій чайки: а плавали ж вони тут, тут і биліся з турецькими кораблями; скільки їх опочивав тепер на дні? От би перекинутися в нурці!...

Над вечір, уже з відома мами, я мобілізував усіх друзів — хлопчаків, ми одгадали жулани, пошті для нас з наказа тата, і босоніж, без сидел, наохляп, вирушали в степ „на герць погуляти“. Соціальний казакон, вода у флязі і всі потреби для галушок і хліба з нами в саквах на „поцілантах“. Десь у степу, чи то в балці, чи на вершці могили, ми споруджували кабіночку, зносили сухе бадилля й вауляли галушки. І які ж смачні бували ті галушки з темного борошна, з салом й ци-

було, що троху тхнули димком!

Галушки уминали, за лицарським звичаєм, „шпичкачи“, а потім висорбували юшку розмалюваними, делікатними ложками, витягали їх, теж заборізьким звичаєм, з халля.

А потім починалися козацькі пісні „оповідання про козачину, про всяке страхоті, спалилися всякі героїчні побрехеньки, бо хвалюв-бурхунці — наливальні було серед нас немало.

Стригали коники паслися, попірхували раптом сторожко до чогось прислухалися, а то й качалися по траві. „Походи“ наші звичайно кінчалися без пригоди, якщо не рахувати одного випадку, коли наш „вартовий“ Салка Рибалка загоров на весь степ: — Хлопці, татара, тикаймо! — Ми й казакон кинули, кинули й коні і дремляли додому пішак, а, тим часом, то були дрофи, що

гуртом йшли спочити в балці. Здавав саме тепер, як з моїм побратимом Дмитром Гладуном я ніяк не міг навчити одного нашого братчика, тугологового Максима Машталера, відповідати на козацький оклик „пугу-пугу!“

— Ти, Максиме, сховайся за отой куц і слухай. Я крикну „пугу-пугу!“, а ти на те: „Козак з лугу!“. Зрозумів?

— Жрозумів!

— Ну, йди ховайся.

Максим сів за куц, я — за другий.

— Пугу-пугу!

Мовчанка.

— Га?

— Ти що, заснув?

— Я жабув, як кажати!

— Козак з лугу!

— Козак з лугу!

— Не зараз, горе мос, а коли я пугнуку.

Мовчанка.

— Зрозумів?

— Жрозумів!

— Пугу-пугу!

Куц замештался, об'явила голова Максима.

— Ти що?

— Я уп'яв жабув!

— Дурню ти, дурний! Я ж тобі казав, як треба відповідати!

— А я вжив та й жабув.

— Ну, йди за куц, та не забудь „козак з лугу!“.

Максим похнюпившись пішов.

— Пугу-пугу!

А Максим з-за куца луною.

— Пугу-пугу!

Палкий Дмитро аж шпаклю об землю шкварнув.

— Виходь, дурбילו, я зараз тобі лаяса дам!

Але Максим вже рева рева і тікав навропосте степом. Так ми його нікому не навчили...

Ці мої дитячі фантазії перетворилися в життя яраз тоді, коли те життя, життєвий обставини, зв'язалися за мою русифікацію. Яраз тоді я став громадянином — бичком і почав вислухувати казенні рації російської історії, в якій і на-

НА ШЛЯХУ ДО ІЗРАІЛЯ

(Закінчення зі ст. 2-ої)

ка група там жила і нормаль-но, зростала, бо при новім виборі етапі, — за Катери-ни І — жидів в російській ім-перії було вже таке число, що влада звертала на них свою увагу і робила спробу її асимілювати. Це не вдалося, і багато жидів виїшло поза межі імперії. З них велика частина осіла у Польщі. З по-ділля Польщі Катерина II од-дичила вже мільйон жидів.

Далі автор згадує про вве-дення „черти осілости“, а по-тім про встановлення кроти у школах. Це були, звичайно, утиски — реальні й дошкульні. До них автор додає ще у-тиски уявні, як то — зобо-в'язання жидів до військової служби на 25 років, забуваю-чи, що цим підлягало все населення, яке не мало прав громадянських більших, як жиди, бо тоді панувала си-стема кріпацтва. Те саме сто-сується оподаткування. Збір-ники податків могли винести з жидівської хати і свічник. Це правда, але могли винести з селянського двору й остан-ню корову — джерело про-житку дітей.

Щодо неприязності селян-ства до жидів, то автор її по-яснює причинами релігійного порядку, ігноруючи селян-ство підприєміст і соціального становця. Можливо, це тре-ба було б обертати: останні поставити на перше місце. При всьому тому автор зна-чає, що погроми інспірува-лись владою, отже тим самим признає, що зло не виростає з жидівської хати і свічник. Це середній український на-роду, а було заціплене із певною метою. Упускання со-ціального мотиву — великий дефект книжки, особливо при оцінюванні подій 1648 року за часів Хмельницького. У тім випадку автор обмежується зазначенням факту повстан-ня козаків і члєда убитих жидів. Скільки було збито польського панства і спалено панських маєтків, про це не-має нічого, як нема й про те, що жиди йшли з тим панст-вом. Чому вони йшли з ним, це має свої пояснення і при-чини. При тому добре згада-ти статтю д-ра Якова Каца, в журналі „Дж'їш Пост“ з 1953 року, де він пояснює, чо-му маленька меншість жидів на Україні завжди йшла з о-купантами. Таке було поло-ження.

Пізніше, за німецької ек-спансії під проводом Гітлера, п. Уріс, розглядаючи відно-шення різних народів до ни-щення жидів, зазначає, що до того явища у всіх народів схвалюючи ставились поки-дки суспільства, чернь. Як мо-гло бути інакше? У книжці перший Екзодус, устун 22-ий, під датою „березень 1940“, про нищення жидів у „росій-ському“ місті Києві, написано, що вони відбулися під радіс-не схвалення багатьох укра-

їнців. У другому місці тої са-мої книжки повторено про-вабня Яр, де 33 тисячі жи-дів знищено під схвалення і веселість багатьох українців. Не знаємо, звідки автор ді-став ці відомості, але вони рішуче перечають тому загаль-новідомому фактові, що за-часів Гітлера, українці — ін-телігенція, духовенство і се-лянство масово ратували жи-дів від смерті, переходяючи у всяких можливих своїх кри-вках, за що багато їх роз-стріляно або заслано у німе-цькі концтабори, де вони зде-більша також не уникли смерті.

А взагалі, легко уділювати відзначення за шляхетну по-ведінку народам. Поляки — каже автор, — були байдужі до нищення жидів, а про те, як смертельно був цей народ загрозлений, яким роз'юше-ним був ворог після збройн-го опору поляків, не згадує-ться. Немає й нічого про те, яким жахом було сковане на-селення України за окупації, коли на її території відбува-лись бої і безконечні бомбар-дування. Не згадано й про-плани німців щодо України, як германського життєвого простору, на якому місцеве населення має бути об'єктом в рабство. Всюди було ле-гше. Навіть у маленькій Чехії, яка невадилась німцям, але була потрібна їм для поста-чення кваліфікованих майс-терів. Що ж тоді казати про Голляндію чи Данію, де на-селення належить до герман-ського кореня. У Франції інакше, — там жиди вже від-дані праці, як рівноправні громадяни і владою не плека-калась нехті до жидів.

Москва „жидівську“ про-блему вирішувала своїм ти-повим способом — вигнання жару чужими руками. „Черта осілости“ замкала жидів на українських землях, і тому, коли організувала вона по-громи, то де ж, як не на Україні? В Московії жидів майже не було. Посполитий народ — українці і жиди — жили дружно, по-сусідсь-ки, мирно розподіливши свої споконвічні, традиційні зай-няття: українці — хлібороб-ство, жиди — торгівля. Од-нак, — при будівництві української держави в 1917 році тільки одні жидівсь-кої інтелігенції пішли з укра-їнцями. Не помогла й слава конституції УНР, де жиди признавались рівноправні. В симпатії жидів до Москви, крім практичних мотивів, є щось ірраціональне, так, як в антипатії жидівської зрусифі-кованої інтелігенції до украї-нців. Це у них щось таке, як у інших народів до жидів. Про це в „Екзодусі“ також можна знайти багато цікавих думок.

Світлоглядю автор „Екзо-

Степан Куропас

ШИКАГОВСЬКА ХРОНІКА

Дмитро Галичин, предсе-дник УНСОЮЗУ добре викорис-тав свій однотижневий побут в Шикаго. З нагоди Республі-канської Конвенції він брав участь теж в українському життєво цього тижня.

В суботу 22 липня був на зборах Окружного Комітету Відділів УНСОЮЗУ. Збори, як він сам ствердив, були бурх-ливі, а однією з причин тієї бурхливості була і „Шика-говська хроніка“, бо деякі з тих, що забирали слово, не люблять ні хроніки ні її ав-тора. Але, на милування нема силування.

В неділю в моюму товари-стві був головний предсе-дник в церкві св. о. Миколая, а по Богослуженню був запроше-ний своїм шкільним товари-шем, о. Жиданом, ЧСВВ, на снідання. Отець Жидан засту-пас у нас тепер ігумена, яко-го мають незадовго іменувати. Дотеперішній ігумен, о. Нестор Феціца, якого кафедри снічались, вийшов до Німеч-чини і в подорож по Європі. Того самого дня був п. Гали-чин теж в соборі св. Володи-мира. Протосрей Білецький привітав нашого предсе-дника та коротко згадав про його працю для України і УНСО-ЮЗУ.

Того ж самого дня говорив ще на Пікніку парафії о. Миколая в лісі на Талкот Ровд. В суботу 30-го липня, разом з дружиною, був на весілля моєї дочки Віри з Юрі-єм Госвичем в Тем-О-Шентер Контрі Клуб.

Софія Секала, дочка письменниці Ульяни Кравченко, ві-

дійшла у вічність. П похорони відбулись при великому здив-анні народу. Покійна працюва-ла для свого народу і церкви в Перемішлі і у Львові, де її чоловік був адвокатом. Оди-ночка дочка — Ольга, заму-жана Мишич, з чоловіком і діть-ми Зіркою і Романом оплаку-ють добродушну маму і баб-ю, а вся українська громада співчувала їм в їхньому горю.

Шкільний День — Пікнік відбувся у нас в неділю, 24-го липня. Влаштували імпрезу, о. Василіяни, що влаштую-ть цей день вже одинадцять-ий з черги. Парафія св. о. Миколая це найбільше скупи-ли українців в нашій гро-маді і тому не диво, що пікнік вдавсь під кожним оглядом. Тисячі людей, приїхали влас-ними автоматами, автобусами. ЗТ-ли вони і випили все, що бу-ло, забавлялись з дітьми, ви-слушали промов і допомогли добрій справі: двадцять тисяч доларів привіє цей день, а половина з цього була вже в касі це перед пікніком, з роз-продажі різних білетів! Зі світських людей імпрезу очо-лював Іван Дужанський, голова Будівельного Шкіль-ного Комітету парафії. Пікні-ки школи вже другий раз від-буваються на Ді Талкот Ровд, на гарній пікніковій площі, що має всі потрібні устатку-вання.

Українська Історична Сто-дола (барн) впаде жертвою поївнотриву, яка стрілою пролетіла через фарму Пили-па Прокучка, члена 259-го Відділу УНСОЮЗУ. Інтересно, що менші забудовники, кур-ники і т. п., встоялись, а силь-на, збудована на цементаво-му фундаменті, стодола, роз-летілась. Вістка про цю істор-ичну українську стоделу обійшла пресу, а я особисто це відвідав ті тліні останки, що лежали у вишневому са-ді. Як секретар Української Світової Вистави з 1933 р., уважав я своїм обов'язком відвідати цього свідка слави минулих, що тепер в полі з вітру розмозься.

Чому історична стодела і звідки вона з'явилась? Україн-ці Америки збудували в 1933 р. на площі Світової Вистави — Український Пам'ятник — який ми називали Українсь-ким Селом. Треба окремою книжкою, щоб подати все те, що там діялось. Згадаю лише, що павільйон відвідало оди-н мільйон людей. Імена відвіду-вачів, включно з президентом Америки Гровером, були поміщені у величезній книзі, яку інж. Іван Побуцький, секр. 259-го Відділу УНСОЮ-ЗУ, вніс до музею у Празі. Скічались вистава і україн-ці до дому пішли. Треба було віддати чисту площу, розбе-рати село, зібрати цементаво-му підвалини. Треба було віддати експонати лю-дям, що виставляли. Стріль-ний Гурток ч. 6. зробив цю роботу. Інж. Побуцький заку-пив павільйон, з розмалюван-ними гербами українських земель і завів 100 миль від Шикаго до Юкрел, Міш, біля Бентон Гарбор, де на фармі свого тестя поставив з мате-ріалу павільйон — стоделу, про яку мова з нагоди місце-вого гурагану.

Шикаговська Хроніка останнього місяця писала про імпрезу газети „Українське Життя“, що відбулася в со-борі св. Володимира. Деякі читачі звернули мені увагу, що собор це дім Божий і там жадних імпрез не влашту-ється. І я теж так розумію — ясно, що імпреза відбулася в залі собору.

В Трибуні УНСОЮЗУ за чер-вень була мова про „Трой-дент“ і дирекцію цієї щодни-чо - позичкової спілки. Була поміщена і знімка дирекції та, на жаль, було пропущено ім'я директора і м. - предсе-дника спілки Степана Шурка, члена 35-го Відділу УНСО-

ОДНЕ ЖЕРТВЕННЕ ЖИТТЯ

(В першу річницю смерті бл. п. Стефанії Безкоровайної)

Осіннього вечора 1941 року я стояв у виступі Львівсько-го Оперного Театру і не знав, як вийти з клопітливого ста-новця. День чи два перед тим німецьке гештапо внаре-штувало майже весь провід-ний актив ОУН, а я, прибув-ши зі Скоду, і мавши в кише-ні лише кілька нових, щойно введених німецьким правлі-ням „злотих“, які наступили після совєтських рублів, не міг дістатися до театру, в я-кому грала, здається, „Ватурин“. Я мав зустрітись на виставі з кимось, хто мав мені дати дальші контакти; але найпер-ше треба було дістатися до те-атру, що було поважно про-блемою, бо я не мав „злотих“. Через таку дурницю, як бра-к кількох безартістичних папер-ців, я міг втратити можливість контакту.

Люди купували квитки і відходили від каси. Я вже ла-чачись вистава. Я все таки підступив до каси. За вико-ном я побачив обличчя серед-нього віку жінки, яка, ма-буть, відчитала клопіт з мого обличчя, бо запитала мене, чи в мене якась проблема в зв'язку з квитками. Набрав-шись довіри, я відповів прямо, що в мене нема грошей на купно квитка, а я мушу дістатися до театру. Пані у відокні поглянула на мене, подивля-лася на мій совєтський „пі-джак“ і кашкет, прислухала-ся до мого львівського акцен-ту, який не відповідал совє-ському одягові, і, посміхну-вшись, вручила мені квиток на партер, додавши: — Уважай-те, там в театрі, крім нашої поліції, є також і стійка геш-тапо.

Така була моя перша зустр-іч з „Цюпоєм“ — бл. п. Сте-фанією з Стеблицьких Безко-ровайною, якої перша річниц-ця смерті випадає якраз в цьому місяці.

Стефанія Стеблицька, яка рік тому померла далеко від рідного краю, у Воффало, Н. Й., народилася 1900 року у Ваворі. Закінчила семіна-рію в Тернополі.

Уже молодію дівчиною, пе-ребуваючи як учениця народ-ної школи в Микуніях, бра-ла участь в імпрезах „Со-кола“ і, як мала дівчинка, маршувала під час Соколь-ського Здвигу в 1913 році у Львові. Суспільну працю ве-ла з юнацькою у Висиповцях, навчаючи своїх ровесниць, сільських дівчат, вишивання і читаючи їм газети. Коли старша її сестра вийшла за-мій за отамана Січових Стрільців, д-ра Никифору-Триця, контакт молоді Сте-фанії з патріотичними іде-ями став ще ближчий, і вона

зу. В тій самій статті ім'я „За-пороже“ редактори все спра-вили на „Запорожжя“, що мо-же бути правдивіше з мовного боку, але не відповідає фак-тичному стану. В 1913 р., ко-ли повстала спілка ми знали „Запорожжя“ і під таким заїм-корпорований іменем спілка існувала 35 літ. Спілка не могла міняти імені так скоро, як його змінювали мовознавці!

помогала нашому стрільству. В 1920 році Стефанія Сте-блицька вийшла заміж за про-фесора Василя Безкоровайно-го, який був її учителем гри на скрипці. Подружжя осіло в Тернополі, де прийшла на світ її донька, Неоніла, тепер дружина д-ра Євгена Степ-ницького. В Тернополі Стефанія Безкоровайна співала в хорі „Воля“, працювала в „Союзі Українок“ і в інших наших товариствах. Нераз польська поліція порушувала споній дому Безкоровайних, і ревіль в їх хаті стали значніми.

В короткі проф. Безкоровай-ного перенесли до Золочова. Тут п. Стефанія заклала Драмастичний Гурток при „Рідній Школі“, стягнула ак-торку - режисера, емігрантку з Великої України, п. Лісову, і разом з нею ставила неоди-ну п'єсу. Гурток став успішним місцевим одиницею, їздив по доволі великих місцевостях, виставляв п'єси, в яких п. Стефанія грала головні ролі. З цього гуртка вийшов пізні-ший професійний актор Євген Левинський. Вона організува-ла оркестру при „Воля“ і ви-ставляла музичні вистави „Запорожжя“, „Наталку“ і нарешті музичну комедію „Жабориння“ — Григора Ме-ріяма Лужницького.

Все це не подобалося поль-ській владі. В 1934 році проф. Василя Безкоровайного пе-редчасно вислали на пенсію, і родина переноситься до Тер-нополя. Там знову п. Стефа-нія Безкоровайна кинулася до суспільної праці: допома-га політичним в'язням, праця в „Рідній Школі“, голоство в Союзі Українок, аж до роз-в'язання Союзу владою. Пере-слідували поліції і ревіль впливали поганю на стан здо-ров'я пани Безкоровайної. Але вона завжди мала енергію до праці і завжди з'являла собі людей, з якими співпра-цювала.

В 1939 році родина Без-коровайних перенеслася до Львова. Там п. Стефанія була активна і брала участь в ма-ніфестації під катедрою св. Юра з приводу Закарпатської України, під час якої польсь-ка поліція безпощадно роз-правлялась з маніфестантами. За першої більшовицької окупації Галичини, п. Стефа-нія працювала важко фізич-но, щоб заробити на прожит-ток для родини і зберегти її цілість. Тоді струїло її не-щастя: дочку Неонілу ареш-тувало НКВД і запроторило в тюрму за участь в протисовєт-ській підпільній роботі.

Після німецької окупації п. Стефанія дісталася на працю до улюбленого театру. Хоч як касирка могла бути близько театральному життю, яке так дуже любила. Всі актори на-зивали її „Цюпоєм“, і як „гро-мідська Цюця“ віддала вона неодиному акторові і не одній акторці неодиу прислугу, от-хоча б таку, як мені тоді во-сени 1941 року. В ролі касир-ки театру вона виконувала не раз важливі функції, контак-туючи різних людей з підпіл-ля з нашими офіційними осо-бами, між іншим і з Володи-миром Блавацьким. Хоч не

була ніколи членкою ОУН, зовнала в якомусь комітеті, завжди Організації помігала, збирала на залицення, зор-ганізувала акцію „квдрових в'їзтів“ на Допомогову Секцію УККА; співала в хорі УККА, трудилася і працювала аж до кінця свого жертвенного жи-ття. Ще минулого року на Ве-ликодні Свята працювала, ак-роблюючи своїми неміними руками квітки - волонтери, по-трібні для збірки.

І одного серпневого дня, якраз рік тому, не стало на-шої „Цюці“. Чужа земля по-крила тліні останки цієї жінки, що провела більшість свого життя серед шумливи-х лав Золотого Поділля. Не стало тієї, яка помагала ба-гатою загалу. Завжди, коли лиш могла встати на ноги, пра-

О. Л.

Увага! Округи Увага! Твердого Вугляного Басейну! ОКРУЖНІ ЗБОРИ

Відділи: 1, 2, 7, 9, 28, 31, 78, 85, 90, 98, 164, 186, 201, 228, 242, 265, 305, 314, 333, 357, 365, 382, 429.

— підбудуться — В неділю, 21-го серпня 1960 р.

точно в год. 2:00 по полудні ST. MICHAEL CLUB HOUSE у FRACKVILLE, Pa.

В програмі Зборів є дуже важливі справи до вирішення, та справа поживлення праці нашої Округи.

До участі в Зборах запрошені представники та конвенційні делегати всіх вищезгаданих Відділів УНСОЮЗУ, як та-кож увесь Союзний загал.

На Зборах буде присутній гол. предсе-дник Українського Народного Союзу, Дмитро Галичин. М. ГЕНТОШ — предсе-дник Округи

На Оселі Українського Робітничого Союзу в ГЛЕН СПЕЙ, Н. Й. Субота, 20-го і неділя, 21-го серпня 1960 року ЮВІЛЕЙНІ ДНІ з приводу 50-ліття УРСОЮЗУ

- СУБОТА, 20-го СЕРПНЯ 1960: ЗАБАВА і МИСТЕЦЬКА ПРОГРАМА в год. 9:00 веч., при звуках оркестри — Б. ГРІНЬКА;
- НЕДІЛЯ, 21-го СЕРПНЯ 1960: год. 10:00 перед пол.: ПОЛЕВА СЛУЖ-БА БОЖА; год. 12:00 впол.: ПОЛОЖЕННЯ ОСНОВ під „МОГИЛУ-ПАМ'ЯТНИК“ Полягали Ворчан за Волю Соборної України; год. 2:00 по пол.: СВЯТОЧНА АКАДЕ-МІЯ.

КОМІТЕТ ПОБУДОВИ МОГИЛИ-ПАМ'ЯТНИКА ПОЛЯГЛИМ БОРЦЯМ ЗА ВОЛЮ СОБОРНОЇ УКРАЇНИ

запрошує очик українськ КМБТАНТСЬКІ і МОЛОДЕЖІ ОРГАНІЗАЦІЇ та Українськ Громадичство на СВЯТОЧНЕ ПОЛОЖЕННЯ ОСНОВ

під МОГИЛУ - ПАМ'ЯТНИК яке переведе наш КОМІТЕТ в неділю, 21-го серпня 1960 р. в нополудневих годинах НА ОСЕЛІ УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИЧОГО СОЮЗУ в ГЛЕН СПЕЙ, Н. Й.

на спеціально виділеній УРСОЮЗОМ площі для Братства „БОДИ-ЛЕВ“, Інж., як нашого повновласника. ПРЕЗИДИ КОМІТЕТУ: Аркадій ВАЛІПСЬКИЙ, Володимир ЯВОРСЬКИЙ, голова, фін. референт Григор НІЧКА — секретар

В нашій КНИГАРНІ можна набути:

- THE BEST ANSWER IS AMERICA a Biography of Dr. Alexander Sas-Jaworsky by Joe CHOATE \$ 8.95
- Nicholas L. Fr. CHIROVSKY: THE ECONOMIC FACTORS IN THE GROWTH OF RUSSIA \$ 8.75
- THE UKRAINIAN INSURGENT ARMY IN FIGHT FOR FREEDOM \$ 8.25
- Д-р Антін КНЯЖИНСЬКИЙ: ДУХ НАЦІЇ — Соціологічно-етнопсихоло-гічна студія. Стор. 290. \$ 4.00
- Р. КІПЛІНГ: БРАТИ МОУГІЛ. (Оповідання з життя дитини між звірятами). Стор. 235. \$ 1.00
- Володимир РАДЗИКЕВИЧ: ПРИЛІТІЛІА ЗІМА БІЛА \$ 0.95
- Замовлення і належність слати: SVOBODA 63 Grand Street — JERSEY CITY, N. J.

Нема то як у вікенд на Союзівці!

над соняшним басейном вдень, при освітленім басейні ввечорі, під зоряним небом ночі

нонної П'ЯТНИЦІ і СУБОТИ ЗАБАВА

ТАНЦЯМИ при звуках ОРКЕСТРИ „А МО Р“

В СУБОТУ, 20-го СЕРПНЯ

перед забавою

Мистецько - Розвагова

Програма

НА СОЮЗІВЦІ

на Оселі Українського Народного Союзу біля Кергонксон, Н. Й.

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION ESTATE

Kerhonkson, N. Y.

Tel.: Kerhonkson 5641 або 7361

ДИВІДЕНДИ

4% РІЧНО платять від вложених грошей.

ДВА РАЗИ в РОКІ СТІЧЕНЬ-ЛИПЕНЬ

Урдування: Номіналь 6-8 пец. Серед 6-8 пец. Платити 6-8 пец.

Складати і позичати гроші

НАКРОПИШЕ У ФЕДЕРАЛЬНІЙ КРЕД. КООПЕРАТИВІ „САМОПОМІЧ“ в Дінерзі Сіті

SELFRELIANCE (J. C.) Federal Credit Union 136 Essex Street — Jersey City, N. J.

Кооператива приймає вкладки до висоти 10,000 дол., і платить високу дивіденду. При вкладах безплатно обезпечення на життя. Уділяє позички до висоти 5,000 дол., на протязь 6 років. При позичках низькі відсотки і безплатне обезпечення в разі нещастя або непрацездатності до висоти позичкової суми.

За інформацією кличте: JERSEY CITY — DE 3-5548; OL 6-4999 PASSAIC — PR 9-9227 Голосуйте в цілі виплати дивіденди за 1 півріччя 1960 р. Подавайте кожноразу зміну адрес.

ПРАЦЯ

HELP WANTED MALE

STANLEY'S

U. S. Highway 1 & 9

Woodbridge, N. J.

У вересні відкриття додаткових ідеальних, відпочинкових та банкетних кімнат. Зголошення приймається вже, між 2-9 PM — лише з досвідом. (Простіть не телефонувати).

- MAITRE-D'.
- HEAD WAITERS
- WAITERS
- SHORT-ORDER MEN

WINDOW SCRAPERS

ОЧИЩУВАЧІ ВІКОН

Цілоденна праця. — Full time.

PRACTICAL WINDOW

CLEANING CO.

1467 — 41st Street

Brooklyn, TR 1-4600

Call anytime.

Досвідчений ENGRAVER

Gorton 3 U.

Стала праця, добра нагода для відпочинку, може тут мешкати.

BELLMORE ENGRAVERS, Inc.

2495 Merrick Road, Bellmore, L. I.

SU 5-1551

ПРАЦЯ

HELP WANTED FEMALE

ПОШУКУЄМО

ЖІНОК

— на —

ВИШКІЛЬНІ КУРСИ

у віці 25-50 років,

які навчилися б

ОПКИ НАД ХВОРИМИ

Заробляють і вчиться, а

після того дістає більшу

платню.

Тільки повні години праці.

Потрібне знання англійсь-

кої мови.

Добрі умови праці.

Пишіть тільки в англійсь-

кій мові.

Personal Office

Doctors Hospital,

12345 Cedar Rd.

CLEVELAND 6, Ohio

FINANCIAL

НАШІ 4 ЗАПОРУКИ

1. ЧЕСНОТА (Понад усе)

2. ВІНАГОРОДА (Платимо 4 1/2%)

3. ТАЙНА (Інтимні справи не виходять поза мури інституції)

4. СПОКІЯ ТА ПЕВНІСТЬ (На сторожі майна стоїть не приватна, а державна влада ЗДА)

ЦЕ ЗАСАДИ, ЯКІ МИ НЕ ТІЛЬКИ ГОЛОСИМО, АЛЕ І ПРАКТИКУЄМО КОЖНОГО ДНЯ. ВОНИ БЛАГОСЛОВЛЯЮТ НАШУ ІНСТИТУЦІЮ МІЛЬОНАМИ ТА Є ЗАПОРУКОЮ НА МАЙБУТНЄ!

TRIDENT SAVINGS AND LOAN ASSOCIATION

1935 WEST 51ST STREET - CHICAGO 9, ILLINOIS

TELEPHONE PROSPECT 8-5800

"A THRIFT INSTITUTION ORGANIZED 1911"

4 1/2% On Insured Savings

ВИ НИКОЛИ НЕ ПРИДУМАЄТЕ ЛІПШОГО ДАРУНКУ

ДЛЯ СВОЇХ СВОЯКІВ І ДРУЗІВ

Як добру КНИЖКУ

Олександр ПОВСТЕНКО: Катедра св. Софії у Києві

у опраці

Українські Сторони Стрипів — альбом УСС в опраці

Фотомальбом: Любів Україну — в опраці

Степан РІПЕЦЬКИЙ: Українські Сторони Стрипів

— Визвольна ідея і збройний чин. — в опраці

Дмитро ЧИЖЕВСЬКИЙ: Історія Української Лі-

тератури від початків доби до реалізму — брош.

— в опраці

Богдан ЛЕПКИН: Малепа — трилогія 6 томів

— в опраці

Симон ПЕТІШОРА: Статті, листи, документи

— в опраці

— брошура

— в опраці

Д-р І. Махук: На народній службі — в опраці

— брошура

Ген. Олександр УДОВИЧЕНКО: Україна у війні

за державність. — Історія організації і бойових

дій Українських Збройних Сил 1917-1921

— в опраці

Сидір ЯРОСЛАВИН: Визвольна боротьба на За-

хідно-Українських Землях у 1918-1923 рр.

— в опраці

Петро МІРЧУК: Українська Повстанська Армія

1942-1952

— в опраці

Степан ОНАЦЬКИЙ: У вічному місті. — Записки

українського журналіста, рік 1939 — в опраці

Нам Львів — ювілейний збірник — під ред.

Л. ЛЕПКОГО

— в опраці

Історія Русів — брошура

— в опраці

Андрій ЛЮБОВИЧ: Договір Богдана Хмельниць-

кого з Московською 1654 р.

— в опраці

Степан ЧИКАЛЕНКО: Спогади 1861-1907

— в опраці

Павло ЗАНЦЕВ: Життя Тараса Шевченка з

ілюстраціями — брошура

— в опраці

Наталія ЛІВНІЦЬКА-ХОЛОДНА: Шлях Великого

Історична бібліографічна розповідь про Тараса

Шевченка — в опраці

Належність за книжки просимо слати

ЧЕКАМИ, АБО ПОШТОВИМИ ПЕРЕКАЗАМИ:

81-83 Grand St., (P. O. Box 346), Jersey City 3, N. J.

BUSINESS OPPORTUNITY

На ПРОДАЖ або ВІНАЙМ

КОЛЬОНІА БОНГАЛ

De-Lux елегантних меблених

катедри. Басейн, розривна

кімната, майданчик для гор-

гістського потік. Близько „Со-

аїни“. За інформацією пишть

або телефонуйте:

Aaron KATES

Kerhonkson, N. Y.

Tel.: Kerhonkson 3571

Продається із втратою

ГОТЕЛЬ

БАРА — РЕСТОРАН

Повний дозвіл на лікерно-пив-

14 + 4 кімнати в готелі, відкрит-

тий цілий рік. Upstate New York.

\$18,000, потрібна половина го-

тинки. Пишіть до:

Rudolph FROLO

Stuyvesant Falls, N. Y.

MISCELLANEOUS

SCHALLER & WEBER

"THE HOUSE OF QUALITY"

1654 2nd Ave., New York

28-28 Steinway Ave., Astoria

56-54 Myrtle Ave., Ridgewood

310 Front St., Hempstead

41-06 Main St., Flushing, L. I.

WHITE EAGLE MARKETS

Meats & Provisions — Pork

Нам ковбаси відомі з своєї

якості і смаку.

Крамничі місця:

628 5th Ave. — 4410 5th Ave.

Brooklyn.

664 Manhattan Ave., Green

Point, Brooklyn.

66-35 Grand Ave., Maspeth, L. I.

Main Office: Tel.: SOuth 8-5711

ALBERT MAIER, Inc.

Pork Store

Найліпше впроваджене м'ясо

і м'ясні вироби.

Гуртовий і дрібний розпродаж

1927 Washington Avenue

Tremont 8-8193 Bronx 57, N. Y.

REAL ESTATE

ASTORIA

5-род. мур. дм і крамнич.

3 вітні кімнати, \$27,300.

LOEB HOLDING CORP.

22-40 31st Street — Astoria

(Надоліки Ditmars зупинки)

AS 8-9200

У Ляосі король признає новий прем'єр

Вісниця. — Ситуація в Ла-

осі змінилася настільки, що —

за твердженням радіостанції з

Вісниця, яку контролюють

бунтарі — король Саванг Ва-

тгана прийняв до відома, що

ляосський парламент ухвалив

вотум недовіри прем'єрові,

Дію Сомсонітові і признає

нового прем'єра в особі кня-

зя Суванна Фоуму, дотепері-

шнього президента парламен-

ту. Фоума — твердить згад-

на радіостанція — прийняв

місію складення нового уряду.

Хоч його кандидатура поста-

вила капітаном Ле, що пе-

ревів військовий переворот і

проголосив „неутраїтність”

справ.

Неру багить загрозу для Індії від

її внутрішніх спорів

Нью Делі. — Індійський

прем'єр Джавахарлал Неру,

промовляючи в минулий по-

нілок, у роковини індійської

державності, з історичного

форту, збудованого 300 років

тому, де 13 років тому Неру

висунув уперше прапор індій-

ської держави, — перестер-

гав проти продовження ви-

тришніх спорів в Індії за мо-

ву, касту, віру і провінційні

кордони. Неру звернувся з

палким закликом до індійс-

кого народу, щоб він припи-

няв жалюгідні внутрішні су-

перечки, щоб могли бути з'-

єдинення „в обличчя нових

небезпеки на наших держав-

них кордонах” — чим він

недовзначно вказав на кому-

но-китайську загрозу. Голов-

ною темою 20-хвилинної про-

мови Неру було засудження

сепаратистичних тенденцій

які проявились недавно в за-

ворушеннях у провінції Аса-

сам і Пунджабі та в столиці

Нью Делі, за створенням окре-

мої провінції Сік. Вступив

заключки Неру прихильний

створення такої окремої про-

вінції уряди нову демон-

страцію, випустивши тисячі

вуду. Управління міста і ох-

оплених цією молодечею зло-

чинністю дільничі почало, ра-

зом з виховними інституці-

ями, енергійну акцію для при-

пинення молодечої злочинно-

сті та ліквідації молодечих

банд, закликаючи до співпра-

ці мешканців міста.

Республіканці в Конгресі закидають

демократам „неробство”

Вашингтон. — Республі-

канські провідники почали

акцію, щоб Білий Дім визнав

„неробство” Конгресу під де-

мократичним проводом на те-

перішній сесії. Республіканці

авжають, що демократичні

провідники Конгресу нави-

сно відтягують дебати і рішен-

ня в багатьох запропонова-

них урядом важливих спра-

вах, щоб в той спосіб пом'я-

шув успіхи адміністрації Ай-

зенгера перед недалекими

виборами. Ці обвинувачення

видвинули сенатор Діксон

і конгресмен Галлек під час

телевізійного виступу із з'-

йомленням про їхню тяжку

законодавчу конференцію з

президентом Айзенгауером.

ДОМИ — БІЗНЕСИ — МОРГЕДЖІ

НОВА КАНЦЕЛЯРІЯ

В. Кузьминського

Окремі відділи для нових будинків, бізнесів,

моргеджів і т. д.

— ВЛАСНЕ МІСЦЕ ДЛЯ ПАРКУВАННЯ —

Кілька вибраних, спеціально рентабельних пропозицій:

FLUSHING — 3 бл. сабвей, гарний город. — 4-род. мур.

модерний дм; — БЕЗ РЕНТ-КОНТРОЛІ. Вітний апар-

тамент для власника і \$340.00 місячний рент. Потрібна

готівка \$10,000 і Ваш, вложений капітал працює з 25%.

ASTORIA — 10-род. мур., відокремлений дм. Річний рент

\$8,200; Потрібно готівки тільки \$7,000.

ПОНАД 1,000 ВСЯКИХ ІНШИХ ДОМІВ У ВСІХ ГАРНИХ,

ЗЕЛЕНИХ ОКОЛИЦАХ.

В. Кузьминський

BUTTERLY & GREEN

168-25, Hillside Avenue — Jamaica, L. I., N. Y.

Tel.: JA 6-6300 — щодня від год. 11-8-ої веч.

Українська Будівельна Компанія

"АРКУС" в Шикаго

— приймає замовлення —

НА БУДОВУ НОВИХ, ОДНОРОДИННИХ ДОМІВ

в ШИКАГО І ОКОЛИЦІ

ТА ПЕРЕБУДОВУ, зг. ПОКРАПУ СТАРИХ.

Тепер має до продажу

зразкові одинокі до-

ми, збудовані після всіх

модерних вимог і виход

на власних льотах у Ме-

дальна, Іл., близько Ши-

каго, у прекрасній, здоро-

вій околиці.

На бажання буде

підняти зразки та бага-

тьох інших, м. ін. також

у гучульському стилі, на

власних льотах, величи-

ною 80 на 150.

Зразкові домів мають 6 кімнат,

з 3-ма спальнями, му-

рованим гараж на два авто,

кухня з усіми модерними

улагодженнями, повний „бей-

мент”, центральне опіління.

Інформація і поради при

закупі власних парцел під

будову в Шикаго і околиці —

безплатні.</